

Posudek oponenta rigorózní práce

Jméno uchazeče: **Mgr. Ing. Ondřej Chovanec**

Téma: **Vnitrostátní fúze kapitálových společností: Problémy zmocnění a způsoby jejich řešení**

Téma práce

Autor na problematiku fúzí pohlíží optikou tzv. problémů zmocnění (*agency problems*), tj. situace konfliktu zájmů, kdy má jedna strana jednat v nejlepším zájmu jiné strany, jenž se ovšem často od jejího vlastního zájmu (výrazně) liší. Tato problematika je podrobně rozpracována v zahraniční literatuře, a to zejm. v souvislosti se vztahem členů volených orgánů a společníků obchodních korporací (zejm. akciové společnosti); v obchodní korporaci ovšem dochází k napětí i na jiných místech (většinový společník a menšinový společník, společníci a věřitelé, volené orgány a zaměstnanci apod.). Právní úprava přitom může hrát významnou roli při snížení tzv. nákladů zmocnění, tj. nákladů, které musí jedna strana vynaložit na to, aby zajistila dodržování svého zájmu druhou stranou.

Cílem autora je demonstrovat, jakým způsobem jsou problémy zmocnění řešeny v právní úpravě přeměn (s. 3), jinak řečeno, jak právní úprava přeměn minimalizuje tření mezi vybranými skupinami (zejm. většinovými a menšinovými společníky, resp. společníky a věřiteli). Předložená práce je tak ve své podstatě analýzou ochranných mechanismů zajišťujících zájmy menšinových společníků a věřitelů. Autorovi se stanoveného cíle podařilo dosáhnout.

Struktura práce

Práce je rozdělena do čtyř částí, které jsou doplněny stručným úvodem a závěrem.

První část je věnována obecnému pojednání o právu obchodních korporací, ovšem za výrazného zapojení ekonomické analýzy práva.

Druhá část pojednává o fúzích kapitálových společností. Autor zde okrajově vymezuje problémy zmocnění při přeměnách, jinak však kapitola obsahuje zejm. popis procesu realizace přeměn. Za přínosné považuji pojednání o garanci zákonnosti procesu přeměny (zejm. roli notáře, znalce a auditora).

Třetí část je věnována ochraně jedné z hlavních zainteresovaných skupin – společníků. V této skupině dochází k potenciálnímu konfliktu mezi většinovými a menšinovými společníky, ale i mezi společníky a členy volených orgánů. Autor zde vymezuje základní nástroje ochrany společníků: požadavek rozhodnutí valné hromady, požadavek souhlasu kvalifikované většiny, informační povinnost (jakožto nástroj pro snížení informační asymetrie mezi zainteresovanými skupinami), problematiku výměnného poměru a práva na dorovnání a právo vystoupit ze společnosti. Autor zde částečně (nekonceptně) upozorňuje i na nástroje ochrany věřitelů (např. uložení projektu do sbírky listin, upozornění na práva věřitelů, zejm. s. 67). Celkově je ochraně společníků věnována největší část předložené práce, a to s odvoláním na skutečnost, že taktéž zákon obsahuje nejvíce nástrojů k ochraně této zájmové skupiny (s. 98).

Čtvrtá část je věnována ochraně věřitelů. Byť jsou zmíněny všechny ochranné mechanismy, problematika by zasloužila detailnější pojednání. Omezený rozsah (13 stran) působí nevyváženě i ve vztahu k předchozí části.

Struktura práce je zvolena vhodně. Úvodní dvě části vymezují pole, ve kterém se autor bude dále pohybovat. Třetí část důkladně mapuje nástroje ochrany společníků. Nevyváženě působí čtvrtá část

věnovaná ochraně věřitelů (viz výše). Rovněž závěr by zasloužil více místa, kde by byly shrnuty výsledky předchozí analýzy.

Zpracování práce

Ocenit je třeba přístup autora, který se snaží o ekonomický pohled na problematiku fúzí. Za hlavní přínos práce považuji systematický přehled a zevrubnou analýzu jednotlivých ochranných mechanismů chránících společníky. Kladně hodnotím rovněž doplnění pojednání o poznatky autora z jeho právní praxe, které nicméně práci nadmíru nezatěžují a práce tak neztrácí charakter odborného pojednání. Pochválit je třeba rovněž skutečnost, že autor se problematice věnuje komplexně a zahrnuje nejen hmotněprávní, ale i procesněprávní aspekty.

Práce s literaturou a judikaturou

Autor pracuje s velkým množstvím literatury, a to i zahraniční. Relevantní česká literatura je zpracována v plném rozsahu. Zohledněna jsou relevantní rozhodnutí českých soudů.

Jazyková a stylistická úroveň

Z jazykového a stylistického pohledu považuji práci za velmi vydařenou. Autor formuluje své myšlenky přesně, text je plynulý a srozumitelný. Chyby se v práci nevyskytují.

Jedinou výtkou je v tomto směru používání zkratky NOZ. S ohledem na dobu, která uplynula od rekodifikace soukromého práva, se nezdá být používání zkratky NOZ (nový občanský zákoník) vhodné.

Formální úpravě práce nelze nic vytknout.

Otázky k zodpovězení při obhajobě

- Autor se staví odmítavě k otázce, zda je možné společníkům zanikající společnosti poskytnout pouze doplatek namísto účasti v nástupnické společnosti (s. 73-74). Lze nalézt argumenty pro opačný závěr?
- Považuje autor ochranu věřitelů při fúzích za dostatečnou?

Závěr

Autor prokazuje hlubší znalosti zkoumané problematiky a schopnost samostatně pracovat s textem zákona, odbornou literaturou a judikaturou a splňuje tak požadavky kladené na rigorózní práci. Práci proto **doporučuji** k ústní obhajobě.

V Praze dne 31. května 2018

JUDr. Lucie Josková, Ph.D., LL.M.
oponent rigorózní práce